

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/61834 en 06/49081 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 15 mei 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 december 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het door appellante gemaakte bezwaar tegen het niet tijdig door de minister nemen van een beslissing ongegrond verklaard en de aanvraag om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 mei 2007, verzonden op 21 mei 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

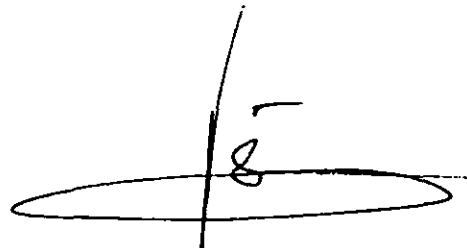
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 augustus 2007

13-502.

Verzonden: 3 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 06/61834 (voorlopige voorziening)
AWB 06/49081 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 15 mei 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Marokkaanse nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde: mr. A. van Driel, advocaat te Hoorn,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.P. van den Bos, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
(hierna: IND) te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoekster heeft op 14 juli 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel 'voortgezet verblijf c.q. klemmende redenen van humanitaire aard'. Op 23 november 2004 heeft verzoekster bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig beslissen door verweerder op de aanvraag. Op 4 februari 2005 heeft verzoekster beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaarschrift. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 20 juni 2005 ongegrond verklaard. Bij besluit van 16 februari 2006 heeft verweerder het besluit van 20 juni 2005 ingetrokken.
- 1.2 Bij uitspraak van deze voorzieningenrechter, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 10 maart 2006 (AWB 05/5212) is het beroep tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar gegrond verklaard. Verzoekster heeft op 6 oktober 2006 wederom beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaarschrift. Bij besluit van 6 december 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Het beroep wordt op grond van artikel 6:20, vierde lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) geacht mede te zijn gericht tegen het besluit van 6 december 2006.
- 1.3 Verzoekster heeft op 18 december 2006 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoekt verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat de voorzieningenrechter op het beroep heeft beslist.
- 1.4 Verweerder heeft op 30 maart 2007 een verweerschrift ingediend.

zaaknummers: AWB 06/61834 (voorlopige voorziening)
AWB 06/49081 (beroep)

2

-
- 1.5 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 3 april 2007. Verzoekster is in persoon verschenen, bijgestaan door ir. A. Wagenaar-Sonneveld, kantoorgenoot van haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.
2. Overwegingen
- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de voorzieningenrechter is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de voorzieningenrechter die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Awb op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 Ingevolge artikel 6:20, zesde lid, Awb kan het beroep tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar alsnog gegrond worden verklaard, indien de indiener van het beroepschrift daarbij belang heeft. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoekster geen belang meer heeft bij het gegrond verklaren van het beroep, voor zover het is gericht tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar. De voorzieningenrechter zal daarom het beroep, voor zover gericht tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar, niet-ontvankelijk verklaren. Ten aanzien van het beroep, voor zover gericht tegen het reële besluit op bezwaar, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.
- 2.4 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.5 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.
- 2.6 Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een mvv indien het voor de vreemdeling gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.
- 2.7 In B1/1.2.1 Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: Vc), zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, is bepaald dat voor deze vrijstelling beoordeeld dient te worden of de vreemdeling in staat is om te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag.
- 2.8 De voorzieningenrechter betreft bij de beoordeling de volgende feiten.

In het dossier bevindt zich een verslag van 18 april 2006, opgesteld door drs. Hussein Abdaa, onder meer docent Arabische en Islamitische studies. In zijn verslag heeft hij

zaaknummers: AWB 06/61834 (voorlopige voorziening)
AWB 06/49081 (beroep)

3

geconcludeerd dat het verblijf van verzoekster in Marokko en de medische behandeling aldaar, gelet op haar sociale, economische en culturele positie, geen reële optie is.

In haar rapport van 19 oktober 2006 heeft het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) geconcludeerd dat verzoekster een auto-immuunziekte (SLE) heeft en dat zij depressieve klachten en een borderline persoonlijkheidsstoornis heeft. Verzoekster wordt niet in staat geacht te reizen, tenzij voorafgaand aan de reis wordt geregeld en gegarandeerd dat de behandeling in Marokko direct aansluitend op de reis wordt overgenomen door een internist met ervaring in het behandelen van SLE en dat de noodzakelijke medicamenteuze behandeling wordt voortgezet. Ook kan verzoekster niet reizen tenzij zij vanaf de voorbereiding van een mogelijk gedwongen reis wordt begeleid door een psychiatrisch verpleegkundige. Tevens dient verzoekster direct voor, tijdens en na de reis te beschikken over haar medicatie in het beheer van de begeleider. Ook dient de psychiatrische behandeling te worden overgedragen aan een arts.

- 2.9 Verweerder heeft de aanvraag van verzoekster afgewezen omdat zij niet beschikt over een geldige mvv en zij niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. Uit het BMA-advies van 19 oktober 2006 blijkt dat verzoekster onder specifieke voorwaarden kan reizen.
- 2.10 Verzoekster heeft in beroep betwist dat zij niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van laatstgenoemd artikel. Voorts had verweerder de aanvraag mede dienen aan te merken als een zogenaamde 14/1-brief. In de nadere gronden van beroep is nog verwezen naar artikel 3.103 Vb en de artikelen 3 en 8 EVRM. Voorts is beroep gedaan op schending van de hoorplicht.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.11 De voorzieningenrechter stelt vast dat uit het BMA-advies blijkt dat verzoekster, onder specifieke voorwaarden, in staat wordt geacht om te reizen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het op de weg van verzoekster ligt ervoor te zorgen dat aan voornoemde voorwaarden wordt voldaan.
- 2.12 Verzoekster heeft in dit kader aangevoerd dat zij niet in staat is er zelf zorg voor te dragen dat aan de in het BMA-advies genoemde voorwaarden voor terugkeer naar Marokko wordt voldaan. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft verzoekster verwezen naar het verslag van drs. Hussein Abdac, aan welk verslag verweerder volgens verzoekster niet voorbij heeft kunnen gaan.
- 2.13 Volgens jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) kan een rapport van het BMA worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder bij zijn besluitvorming in beginsel van zo een advies uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- 2.14 Volgens jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 3 augustus 2005, 200501948/1) is het voorts in beginsel aan de vreemdeling om de noodzakelijke

zaaknummers: AWB 06/61834 (voorlopige voorziening)
AWB 06/49081 (beroep)

4

begeleiding voor, tijdens of na zijn reis te realiseren. Gelet hierop heeft verweerder voorbij kunnen gaan aan het door verzoekster overgelegde verslag van drs. Hussein Abdae. Nu door verzoekster ook overigens geen feiten of omstandigheden zijn aangevoerd die concrete aanknopingspunten opleveren voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het BMA-rapport, heeft verweerder bij zijn besluitvorming uit kunnen gaan van dit rapport en heeft verweerder geen aanleiding hoeven zien verzoekster vrij te stellen van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw.

- 2.15 Verzoekster heeft voorts aangevoerd dat verweerder, gelet op het bepaalde in artikel 3.103 Vb, had moeten toetsten aan het recht dat gold op het tijdstip van de aanvraag. Verweerder heeft ten onrechte het beleid, neergelegd in B8/4 Vc, heeft toegepast, nu in juli 2003 nog niet in de Vc was opgenomen dat het aan de vreemdeling was de noodzakelijk medische begeleiding te realiseren.
- 2.16 In het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (hierna: WBV) 2004/48 - waarbij paragraaf B8/4 Vc in de Vc is opgenomen - is, voor zover hier van belang, het volgende opgenomen:
"De in de nieuwe paragrafen B8/4 en B8/5 opgenomen algemene regels omtrent de afweging van belangen waren voorheen (daargelaten de passage over toegankelijkheid van zorg om financiële redenen en de algemene kwaliteit van de gezondheidszorg) niet uitdrukkelijk in de Vc opgenomen. Wel vormden zij een vaste gedragslijn. Opdat ter motivering van een besluit kan worden volstaan met een verwijzing naar deze gedragslijn, wordt deze vorenvermelde vaste gedragslijn thans neergelegd in een beleidsregel. Er is derhalve sprake van een verduidelijking, niet van een aanscherping van het beleid."
- 2.17 De voorzieningenrechter is, onder verwijzing naar het bepaalde in WBV 2004/48, van oordeel dat niet is gebleken dat het beleid ten tijde van de aanvraag gunstiger was dan het thans geldende beleid. Er is derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd.
- 2.18 Voor zover verzoekster heeft beoogd te betogen dat verweerder de aanvraag tevens had dienen op te vatten als een 14/1-brief, zodat zij op grond daarvan in aanmerking zou komen voor vrijstelling van het mvv-vereiste, overweegt de voorzieningenrechter als volgt.
- 2.19 Vastgesteld wordt dat verzoekster bij brief van 14 juli 2003 de onderhavige aanvraag heeft ingediend met als doel 'voortgezet verblijf c.q. klemmende redenen van humanitaire aard'. Bij brief van 14 juli 2003 noch bij brief van 16 juli 2004 - die een aanvulling is op de aanvraag - heeft verzoekster een beroep gedaan op de discretionaire bevoegdheid van verweerder. Blijkens een zich in het procesdossier bevindende telefoonnotitie, inhoudende een gesprek tussen een medewerker van de IND en de gemachtigde van verzoekster van 3 april 2006, is op die datum aan de gemachtigde van verzoekster medegedeeld dat de aanvraag is ingediend onder twee beperkingen, maar dat deze doelen niet in één aanvraag kunnen worden afgedaan. Bij brief van 3 april 2006 heeft de gemachtigde van verzoekster desondanks gesteld dat de brief van 14 juli 2003 tevens dient te worden aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning op grond van schrijnende omstandigheden. Vervolgens heeft de gemachtigde van verzoekster eerst bij brief van 23 maart 2007 (aanvullende gronden van beroep) gewezen op het beroep op de schrijnende omstandigheden van

zaaknummers: AWB 06/61834 (voorlopige voorziening)
AWB 06/49081 (beroep)

5

---

verzoekster. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder, gelet op het feit dat de gemachtigde van verzoekster eerst bij brief van 3 april 2006 een beroep heeft gedaan op haar schrijvende omstandigheden, de aanvraag van 14 juli 2003 op goede gronden heeft aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning met als doel 'voortgezet verblijf'. Dit nog los van het feit dat blijkens B1/4.1.1.7 Vc, zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, per aanvraag één verblijfsdoel aangegeven kan worden en dat - indien de vreemdeling aangeeft voor meerder verblijfsdoelen in Nederland te willen verblijven - hij even zoveel aanvragen dient in te dienen.

- 2.20 Ten aanzien van het beroep op schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) overweegt de voorzieningenrechter dat gesteld noch gebleken is dat de medische situatie van verzoekster zodanig ernstig is dat voldaan is aan in de jurisprudentie ontwikkelde criteria op grond waarvan een beroep op artikel 3 EVRM is gerechtvaardigd.
- 2.21 Met betrekking tot het beroep op artikel 8 EVRM overweegt de voorzieningenrechter dat de uit het mvv-vereiste voortvloeiende verplichting om Nederland te verlaten in beginsel tijdelijk van aard is, zodat er volgens vaste jurisprudentie van deze rechtbank en zittingsplaats niet snel sprake zal zijn van een behandeling in strijd met genoemde verdragsbepaling. Dit zal eerst dan aan de orde kunnen komen indien reeds van tevoren vast zou staan dat de mvv-procedure zal leiden tot een langdurige ontwrichting van het familie- of gezinsleven. De voorzieningenrechter is van oordeel dat in het onderhavige geval niet aannemelijk is gemaakt dat de verplichting om Nederland te verlaten niet tijdelijk zal zijn, zodat de weigering verzoekster vrij te stellen van het mvv-vereiste geen schending oplevert van artikel 8 EVRM. Ook uit jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) blijkt dat het stellen van het mvv-vereiste op zichzelf geen schending oplevert van artikel 8 EVRM. Het beroep van verzoekster op de uitspraak Rodriguez da Silva en Hoogkamer tegen Nederland (EHRM 31 januari 2006, JV 2006/90) kan niet tot een ander oordeel leiden, aangezien het mvv-vereiste in deze zaak geen rol speelde.
- 2.22 Het beroep van verzoekster op schending van de hoorplicht treft naar het oordeel van de voorzieningenrechter evenmin doel. Hiertoe wordt het navolgende overwogen.
- 2.23 Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder c, Awb kan van het horen worden afgezien indien de belanghebbende heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.
- 2.24 Niet in geschil is dat de gemachtigde van verzoekster bij brief van 20 april 2006 heeft ingestemd met een schriftelijke afdoening van de zaak, omdat verzoekster in het ziekenhuis verbleef en niet kon worden gehoord. Evenmin is in geschil dat verweerder vervolgens op 27 april 2006 schriftelijk vragen heeft gesteld aan verzoekster, waarop de gemachtigde namens verzoekster bij brief van 28 april 2006 heeft gereageerd. Gelet hierop heeft verweerder op grond van artikel 7:3, aanhef en onder c, Awb, van het horen van verzoekster kunnen afzien. Dat verzoekster, achteraf bezien, gehoord had willen worden, maakt dit niet anders.
- 2.25 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.

zaaknummers: AWB 06/61834 (voorlopige voorziening)
AWB 06/49081 (beroep)

6

- 2.26 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.27 Er is geen grond één van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep, voor zover gericht tegen het niet tijdig beslissen op de aanvraag, niet-ontvankelijk;
- 3.2 verklaart het beroep, voor zover gericht tegen het reële besluit op de aanvraag, ongegrond;
- 3.3 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, voorzieningenrechter, en op 15 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van J.M. Mills, griffier.

De griffier is verhinderd te tekenen.

Afschrift verzonden op: **21 MEI 2007**

Coll: *GWA*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Met de gevolgtreffend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Collet International Lawyers & Associates

Luttik Oudorp 80
Postbus 386 - 1800 AJ Alkmaar

Raad Van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 2 JUN 2007	
ZAAKNR.	200704057
AAN:	VJ
BEHANDELD: DD:	PAR:

Fax: 070-3651380

9052-A

Your ref.:
Our ref.: 2061951721006 AD/JW
Concerning: Bouhjar beroep 2
Telnr.: 072 - 5154620
Faxnr.: 072 - 5153884
Email: driel@colletinternational.com

Name: mr. Arle van Drlel
Position: lawyer

Alkmaar, 12 juni 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT
(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare Heer/Vrouwe,

Tot mij wendde zich Vnr. geboren op
van Marokkaanse nationaliteit, met het verzoek haar belangen te behartigen.

Cliënte heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd om in haar vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte maatregelen te nemen. Cliënte kiest woonplaats te mijnen kantore aan de Luttik Oudorp 80, 1811 MZ te Alkmaar.

Cliënte kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem 15 mei 2007, verzonden 21 mei 2007, zaaknummers AWB 06/61834, AWB 06/49081 vandaar dat zij tegen deze uitspraak thans tijdig hoger beroep indient. Hierbij verklaar ik, mr. A. van Drlel, advocaat te Alkmaar, door bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem 15 mei 2007, verzonden 21 mei 2007, zaaknummers AWB 06/61834, AWB 06/49081.

Grief 1

Deze grief richt zich tegen het deel van rechtsoverweging 2.14. waarin de rechtbank stelt dat:... *door verzoekster ook overigens geen feiten en*

letter of 6/12/2007, page 2/7
 your ref.:
 our ref.: 2061951721006 AD/JW

omstandigheden zijn aangevoerd die concrete aanknopingspunten leveren voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het BMA-rapport, ...

Ik heeft wel concrete aanknopingspunten aangevoerd voor twijfel aan de volledigheid van het BMA-advies. Onder meer in de ook in deze procedure overgelegde pleitnotitie met betrekking tot de voor noodzakelijke mantelzorg in Marokko bij terugkeer dd 24 juni 2004 staat vermeld dat de psychiater van heeft laten weten dat lijdt aan een Borderlinestoornis waarbij een goed sociaal netwerk een van de belangrijkste aspecten van de behandeling is.

In diverse brieven die zich in het dossier bevinden, de brief van 28 april 2006, is de onzorgvuldigheid van het BMA-advies, onder meer vanwege het niet mede bezien van het noodzakelijke sociaal netwerk in Marokko aan de orde gesteld. Dit sociaal netwerk is een vorm van mantelzorg.

Nu het BMA geen aandacht heeft geschonken aan het sociale netwerk van in Marokko is het advies onvolledig. Bij brief van 2 april 2007 heb ik dit opnieuw naar voren gebracht. Zie hiervoor ook mijn brief van 30 maart 2007. Verweerder had zich daarom bij zijn besluitvorming dienen te realiseren dat dit advies onvolledig is niet (slechts) uit kunnen gaan van dit advies en heeft gelet op het BMA advies en op hetgeen overigens is aangevoerd ten onrecht niet vrijgesteld van het mvv-vereiste.

Grief 2

Grief 2 richt zich tegen rechtsoverweging 2.14 waarin de rechtbank, verkort weergegeven, overweegt dat verweerder voorbij mocht gaan aan het verslag van drs Hussein Abdae en dat verweerder heeft kunnen uitgaan van het BMA-rapport en geen aanleiding hoefde te zien tot vrijstelling van het mvv vereiste.

De rapportage van drs Hussein Abdae is een deskundigenrapportage. Gelet op de inhoud van het dossier waaruit de ernst van de ziekte van blijkt had verweerder aan deze rapportage niet op de manier als gedaan is voorbij mogen gaan.

In het bevel van na WBV 2004/48 staat aangegeven dat de noodzaak van overdracht en/of begeleiding tijdens de rels geen doorslaaggevende betekenis toekomt. Ten minste had verweerder blijk behoren te geven een belangenafweging te maken waarbij er blijk van gegeven werd dat deze aspecten meegewogen werden en behoren te bezien of dat, gelet op de ernst van de situatie, in dit geval wel vrijstelling van het mvv vereiste gegeven behoorde te worden.

Daarbij heeft de rechtbank geen of onvoldoende acht geslagen op de 28 december 2006 gegeven motivering waarom niet zelf haar terugreis kon realiseren was de maanden voordat de beschikking gegeven werd heel erg ziek en heeft tijdens op de intensieve care doorgebracht, zelfs enige tijd in coma. Haar artsen vinden het onverantwoord om haar terug te laten reizen naar Marokko en willen daarom ook niet meewerken aan deze terugkeer.

In het verweerschrift onder 3.5 heeft verweerder hierop gereageerd door aan te geven dat het in beginsel niet relevant is of thans vast staat of aan de door het BMA genoemde voorwaarden voldaan zal kunnen worden. Van belang is volgens verweerder (zoals in het verweerschrift staat aangegeven) wel of redelijkerwijs valt te verwachten dat aan de voorwaarden zal kunnen worden voldaan op het tijdstip van vertrek uit Nederland.

letter of 6/12/2007, page 3/7
your ref.:
our ref.: Z061951721006 AD/JW

Daarmee heeft verweerder een duidelijker strenger toetsingscriterium gehanteerd dan dat er in de Vc staat vermeld. In mijn brief van 2 april 2007 is daarop gemotiveerd ingegaan. Ten onrecht heeft de rechtbank dan ook overwogen dat verweerder op grond hetgeen is aangevoerd in samenhang met het BMA-rapport geen aanleiding hoefde te zien tot vrijstelling van het mvw vereiste. Ten onrechte wordt er van uitgegaan dat zelf haar terugreis moet realiseren terwijl zij daar ten tijde van de bestreden beslissing niet toe in staat was, ten onrechte wordt er van uitgegaan dat zij dan zal moeten afwachten totdat zij die terugreis wel kan realiseren, zoals blijkt uit het verweeterschrift.

Grief 3

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat niet is gebleken dat het beleid ten tijde van de aanvraag gunstiger was dan het thans geldende beleid.

In rechtsoverweging 2.17 stelt de rechtbank:

De voorzieningenrechter is, onder verwijzing naar het bepaalde in WBV 2004/48 van oordeel dat niet is gebleken dat het beleid ten tijde van de aanvraag gunstiger was dan het thans geldende beleid.

Bij de indiening van onderhavige aanvraag in juli 2003 was in de Vreemdelingen-circulaire niet opgenomen dat het aan de vreemdeling was de noodzakelijke medische begeleiding te realiseren. Zo is ook niet in de beslissing op de aanvraag verblijf met als doel; "medische behandeling" ten behoeve van dd 3 maart 2004 niets opgenomen over de door zelf te realiseren voorwaarden waaronder de terugreis naar Marokko zou dienen plaats te vinden, noch heeft verweerder daarover iets opgenomen in het verweeterschrift behorende bij de aan de beslissing van 3 maart 2004 connexe verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening, AWB 04/11504. Ik verwijs hierbij ook naar grief 2, waaruit blijkt dat verweerder het thans zelfs niet relevant meer acht of op het moment van beslissen zelf haar terugreis heeft kunnen realiseren, maar kennelijk als toets hanteert en gehanteerd heeft of zij te zijner tijd zal kunnen terugkeren. Dit beleid is beslist afwijkend van het beleid ten tijde van de aanvraag. Ik verwijs naar hetgeen ik hierover in mijn brief van 2 april 2007 aan gronden heb ingebracht waar de rechtbank ten onrechte geen acht heeft geslagen. In de WBV 2004/48 wordt tevens gesproken van een belangenafweging, en dat het geen *doorslaggevende* betekenis toe komt indien blijkt dat vreemdelingen medische begeleiding nodig heeft tijdens de reis, en in de toelichting op deze WBV wordt gesproken van een belangenafweging. Er is niets gebleken van een belangenafweging.

Grief 4

De rechtbank is niet ingegaan op alle aangevoerde gronden met betrekking tot het te volgen beleid

Deze grief hangt samen met grief 3.

letter of 6/12/2007, page 4/7
your ref.:
our ref.: Z061951721006 AD/JW

Ten onrechte heeft de rechtbank hetgeen ik in mijn brief van 2 april 2007 aan gronden heb Ingebracht inzake het door verweerder te voeren beleid niet besproken in haar uitspraak, namelijk:

In het verweerschrift stelt verweerder (onder 3.5) dat het niet relevant is of thans vaststaat of aan de door het BMA genoemde voorwaarden zal kunnen worden voldaan. Van belang is volgens verweerder of er ooit in de toekomst, op het tijdstip van vertrek, aan voldaan zal kunnen worden.

De toets is echter voor vrijstelling van het mvv vereiste, of het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling verantwoord is om te reizen. Deze toets te verschuiven naar een mogelijke toekomstige situatie is niet in overeenstemming met het beleid en zou tot een onredelijke uitkomst leiden. Het zou zo Immers onredelijk lang gaan duren voordat een aanvraag om een verblijfsvergunning beoordeeld kan worden, omdat het mogelijk eerst nog jaren zal gaan duren voordat aan de voorwaarden voor reizen voldaan kan worden.

Er dient beoordeeld te worden of, nu voor vrijstelling van het mvv vereiste in aanmerking komt, zonder dat mogelijk toekomstige ontwikkeling van haar ziekte daarbij betrokken worden.

Grief 5

De rechtbank heeft zich een eigen oordeel gevormd zonder dat verweerder zich op de wijze als de rechtbank in haar uitspraak doet heeft uitgelaten.

Deze grief hangt samen met grief 3 en 4.

Aangevoerd is dat verweerder op grond van artikel 3 :103 Vb behoort te toetsen aan het recht zoals dat gold ten tijde van de aanvraag.

Ter zitting heeft de rechter aan verweerder gevraagd of verweerder wilde reageren op de wijziging in de Vc na indiening van de aanvraag en het toe te passen recht. Daarbij heeft de rechter artikel 3:103 Vb geciteerd.

Verweerder heeft vervolgens geantwoord dat het recht van toepassing is zoals dat geldt ten tijde van de beslissing op bezwaar. Vervolgens heeft de rechter de vraag opnieuw aan verweerder gesteld waarop verweerder liet weten de rechter niet te begrijpen:

De rechtbank heeft door te concluderen dat er geen wijziging van beleid heeft plaatsgevonden zichzelf een oordeel gevormd zonder dat afgegaan is op hetgeen verweerder daarover naar voren heeft gebracht.

Verweerder heeft Immers aangegeven dat het recht waaraan getoetst is het recht is als gold ten tijde van de bestreden beslissing.

In de wijziging WBV 2004/48 staat weliswaar vermeld dat het gaat om een reeds bestaande gedragslijn, maar er blijkt nergens uit (bijvoorbeeld eerder beslissingen, verweerschriften) dat dit inderdaad zo is en er staat ook niet aangegeven vanaf welke datum deze gedragslijn gevolgd is. De rechtbank had niet zonder dat verweerder daarover duidelijkheid had gegeven mogen aannemen dat het beleid ten tijde van de aanvraag hetzelfde was als het beleid zoals neergelegd in WBV 2004/48.

De rechtbank had niet tot r.o. 2.17 in deze uitspraak mogen komen nadat verweerder zich als hiervoor aangegeven ter zitting had uitgelaten. Verweerder gaf Immers ter zitting aan te toetsen aan het recht als gold ten tijde van de beslissing.

letter of 6/12/2007, page 5/7
your ref.:
our ref.: Z061951721006 AD/JW

Grief 6

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.19 dat Aziza eerst bij brief van 3 april 2007 een beroep heeft gedaan op de schrijnende omstandigheden. De rechtbank overweegt ten onrechte dat verweerder op goede gronden de aanvraag van 14 juli 2003 (*slechts avd*) heeft mogen aanmerken als een aanvraag om een verblijfsvergunning met als doel "voortgezet verblijf", en wijst op de Vc waarin staat opgenomen dat per aanvraag maar één verblijfsdoel aangegeven kan worden.

Ten onrechte heeft verweerder de aanvraag niet (zodanig mede-) beoordeeld op klemmende redenen van humanitaire aard/ schijnende omstandigheden. Ten onrechte staat in de uitspraak vermeld dat eerst bij brief van 3 april 2006 een beroep is gedaan op schrijnende omstandigheden. Zo is bij de aanvraag uitvoering ingegaan op de klemmende redenen van humanitaire aard, is op o.m. 16 juli 2004 gevraagd om een verblijfsvergunning met toepassing van artikel 3:4 derde lid Vb is op 3 augustus 2004 gevraagd om een beslissing "conform minister", is op 23 november 2004 gemeld dat gelet op de schrijnende omstandigheden waarin zich bevindt, toegelicht in diverse brieven een verblijfsvergunning wordt gevraagd, ook is op 3 april 2006 aangegeven (zelfs vermeld in de uitspraak!) dat de aanvraag van 14 juli 2003 tevens dient te worden aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning op grond van schrijnende omstandigheden. Hoewel in Vc staat opgenomen dat per aanvraag maar 1 verblijfsdoel aangegeven kan worden, gelden voor 14/1 brieven dermate afwijkende regels dat niet valt in te zien waarom deze aanvraag niet tevens als 14/1 brief aangemerkt behoort te worden, zie daartoe ook de ingebrachte gronden bij het beroep van 23 maart 2007. Ook in andere gevallen zijn bijvoorbeeld 14/1 brieven aangemerkt als twee aanvragen (asiel en regulier). Ten onrechte komt de rechtbank dan ook tot deze rechtsoverweging. Verweerder hanteert zelf in geval het beleid dat een persoon die een brief heeft geschreven waarin verzocht wordt om een verblijfsvergunning op grond van schrijnend leed die als aanvraag wordt aangemerkt slechts vrijgesteld wordt van mvv vereiste en leges indien deze aanvraag niet volgens de regels als neergelegd in de Vc is ingediend. Verweerder heeft ten onrechte nagelaten de aanvraag op schrijnende omstandigheden te beoordelen en deze aanvraag, en/of een vervolgbrief na deze aanvraag van 14 juli 2003 mede als Nawijnbrief te beschouwen. Er is uitdrukkelijk om een verblijfsvergunning op grond van haar schrijnende omstandigheden gevraagd en verweerder heeft daarop ten onrechte geen beslissing genomen.

Grief 7

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.22 t/m 2.24 overwogen dat de hoorplicht niet geschonden is.

In mijn brief van 28 december 2007 (pagina 2) ben ik ingegaan op de schending van de hoorplicht in deze procedure. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de hoorplicht niet geschonden is.

letter of 6/12/2007, page 6/7
your ref.:
our ref.: Z061951721006 AD/JW

Uit de memorie van toelichting op de hoorplicht blijkt dat er tijdens een hoorzitting gelegenheid bestaat naar een oplossing van de gerezen problemen te zoeken en dat er uitwisseling van wederzijdse standpunten kan plaatsvinden. Het is bij een hoorzitting de bedoeling dat op wederzijdse opmerkingen wordt gereageerd.

Het standpunt van in deze procedure was dat zij niet in staat was haar terugreis te realiseren, waarbij onder meer verwezen werd naar de BMA adviezen. Zie bijvoorbeeld mijn brief van 28 april 2006 waarin staat aangegeven dat om medische redenen niet kan terugkeren naar Marokko. De combinatie van de twee ziekten, Borderline en SLA (moet zijn SLE) maakt een eventuele tijdelijke terugkeer nog veel moeilijker.

Vooraf gelet op de ziekte SLE die in april 2006 zich bij haar openbaarde in samenhang met het deskundigenbericht van drs. Hussein Abdae werd er vanuit gegaan dat het onmogelijk geacht zou moeten worden voor haar om terug te reizen en de mvv in Marokko aan te vragen.

Geen enkele aanwijzing heeft verweerder in de gehele procedure gegeven dat van werd verwacht dat zij zelf zou moeten proberen te voldoen aan de voorwaarden die het BMA stelt voor terugkeer door zich bijvoorbeeld tot het IOM te wenden.

Gelet op de grieven 3 t/m 5 mocht ervan uitgaan dat het beleid zoals dit was opgenomen in de Vc ten tijde van de aanvraag van toepassing was.

Ook in de eerder (later ingetrokken) beslissing dd 20 juni 2005 is niet opgenomen geweest dat zelf de noodzakelijke begeleiding en overdracht zou dienen te realiseren eventueel met hulp van het IOM.

Verweerder heeft op 15 november 2006, bij de toezending van het BMA advies waaruit de zeer ernstige gezondheidstoestand van blijkt dan wel aangegeven dat men wel zou willen horen, maar daarbij ook aangegeven geen vragen te hebben. Verweerder had in dat stadium dienen aan te geven dat verweerder ervan uitging dat zou moeten proberen zelf haar terugreis te realiseren en daarover vragen behoren te stellen. Door het bovenvermeld standpunt pas kenbaar te maken in de beslissing en geen vragen te stellen over de grond van tegenwerpen van het mvv vereiste, waardoor het onduidelijk bleef waarom verweerder bleef volharden in het tegenwerpen van het mvv vereiste, heeft verweerder in dit geval wel degelijk de hoorplicht geschonden.

De hoorplicht omvat, gelet op de memorie van toelichting bij art 7:2 Awb, ook de plicht tot het uitwisselen van standpunten en de mogelijkheid hierop te reageren. Het is niet slechts de plicht van verweerder om te luisteren naar hetgeen naar voren gebracht wordt door.

Ook heeft verweerder bij de schriftelijke vragen van 27 april 2006 geen vraag gesteld waaruit bleek dat verweerder het standpunt innam dat van gevraagd kon worden zelf aan de in het BMA advies gestelde voorwaarden voor de terugreis te voldoen.

Dit klemt temeer nu er ook nimmer door verweerder op deze aanvragen een beslissing in primo genomen is, waarin verweerder haar standpunt heeft duidelijk gemaakt.

Grief 8

letter of 6/12/2007, page 7/7
your ref.:
our ref.: Z061951721006 AD/JW

Ten onrechte overweegt de rechtbank In r.o. 2.21, gelet op hetgeen is aangevoerd o.m. in mijn brief van 3 augustus 2004, dat in dit geval door tegenwerping van het mvv-verelste artikel 8 EVRM niet geschonden wordt.

Grief 9

Ten onrechte overweegt de rechtbank In r.o. 2.20, gelet op hetgeen is aangevoerd o.m. in mijn brief van 3 augustus 2004, dat in dit geval door tegenwerping van het mvv-verelste artikel 3 EVRM niet geschonden wordt. gezondheid is na 3 augustus 2004 nog verder dramatisch verslechterd.

Om al deze redenen verzoek ik appellante u:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de primaire beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

Hoogachtend;

Mr. A. van Driel

Bijlage: uitspraak Rechtbank Haarlem 15 mei 2007, verzonden 21 mei 2007 AWB 06/61834, AWB 06/49081